

[Vilhelm Rasmussen.]

pludselig slaar om og kræver, at det skal være en Statsundersøgelse og en Statsforanstaltning helt igennem. Det skulde det konservative Parti i saa Fald have holdt paa fra første Færd af, men det har været med til Ballet hele Tiden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg ønsker ikke at danse med det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen mere end højst nødvendigt, det kan han være fuldkommen overbevist om.

Jeg har sagt, at Bestemmelsen i 1936 var en Gestus. Forholdet var det, at Grundejerne kunde forbeholde sig Indvinding af Undergrunds-Raastoffer. Efter hvad der er oplyst for mig, skulde man for en Gaard paa 100 Tdr. Land stille Sikkerhed for en Kapital paa 300 000 til 400 000 Kr.

Men det er underligt, at jeg skal diskutere med det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen saaledes, som vi her diskuterer. Det er rigtigt, at danske Firmaer og dansk Kapital ikke har interesseret sig for Sagen, det behøver vi ikke at diskutere, men jeg siger til en saa gammel Socialist, som det ærede Medlem er, at det var noget for Staten at tage sig af, og jeg synes ikke, det ærede Medlem behøver at blive fornærmet paa mig af den Grund. Jeg har udtrykke- ligt sagt: Den, Staten har kontraheret med, skal behandles fair. Derfor er der ikke noget urigtigt i min Tankegang, men jeg mener, at denne Sags Udvikling, hvad vi her har faaet forelagt, Rets sagen m. m. viser, at her er et Omraade, hvor Staten skulde ordne Tingene; man skulde ikke lade fremmed Kapital ordne det. Jeg for mit Vedkommende erkender gerne, at der er begaaet en Fejl, mit Parti og jeg selv har deltaget i den og har stemt sammen med det ærede Medlem. Jeg er glad over, at det ærede Medlem siger det paa den Maade, han gør det, at man saa sjælden som muligt skal stemme sammen.

Hans Hansen (Rørby): Der har været talt om, hvem der har været med i Ballet, hvem der var med, da Fejlen blev begaaet. Fejlen blev begaaet i 1936, og de Herrer var alle sammen med i Ballet, der var ingen, der tog Afstand, Retsforbundet var det eneste Parti, der gik imod Loven i 1936, baade det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller dansede med dengang, de gik ind for en

Eneretsbevilling til en udenlandsk Kapitalist paa 50 Aar. Det er rart, at man nu er blevet klar over, at der dengang blev begaaet en Fejl, men det havde været bedre, det var sket i Tide. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller indrømmer aabent, at det var en Fejl. Jeg gør opmærksom paa, at vi i Retsforbundet stod alene om denne Sag i 1936.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen sagde, at Grundejerne kunde gøre deres Ret gældende, og den højtærede Statsminister benægter, at det var en Gestus. Forholdet var det, at der blev givet en Frist paa 2 Maaneder, i hvilke Grundejerne kunde sige til, og hvis de ikke sagde til inden de 2 Maaneder, havde de tabt deres Ret; men hvis de sagde til inden 2 Maaneder, skulde de stille Sikkerhed for, at de nødvendige Penge var til Raadighed til seismiske og andre Undersøgelser; det vil sige, at der skulde stilles 200 000 til 300 000 Kr. til Raadighed, uden at der egentlig var givet Varsel. Man gav kort sagt en udenlandsk Kapitalist Monopolret, man solgte praktisk talt Værdierne i Danmarks Undergrund til en udenlandsk Kapitalist. Det traadte jeg skarpt op imod i 1936, og jeg synes, det er paa Tide at faa dette Forhold rettet, hvis det er muligt. Det glæder mig, at nogle har set, det var en Fejl, der blev begaaet; jeg synes, det er oplagt, at man i 1936 begik en Fejl.

Aksel Larsen: Maa jeg først klart sige til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), at af den Omstændighed, at vi ikke danser med i en bestemt Dans, kan det ærede Medlem ikke udlede noget som helst. Det ærede Medlems Parti burde have Forudsætninger for at bedømme den Stilling, vi er i; vi er kun to Folketingsmænd, der er Grænser for vor Arbejdskraft; der er Sager, vi simpelt hen maa droppe. Det er det første.

Dernæst: Lovændringen i 1936 drejede sig om en Gestus, eller hvad man vil bruge for Udtryk, og vi var naturligvis ganske klar over, at ingen Grundejere vilde kunne stille saa kolossale Beløb til Raadighed; det vilde bevirke, at Efterforskningen og Indvindingsretten over, hvad der maatte findes i Jorden, vilde tilfalde Staten. Det kunde vi ikke have noget imod, det er i Overensstemmelse med vore principielle og praktiske Synspunkter.

Noget helt andet er Spørgsmaalet om Forholdet til Ingeniør Ravlin; der maa man have os undskyldt, idet vi ikke sad i Udvalget. Der blev tildelt en Koncession. I